

Pololetní slohová práce

Slohový útvar: úvaha

Téma: Život v „době koronavirové“

Eliška

Svetlíková

9. A

Životy českých občanů se kompletně změnilly na začátku března, kdy i na Českou republiku zaútočil COVID-19. Nemoc byla způsobena koronavirem SARS-CoV-2. COVID-19 však není první koronavirus, jenž zasáhl náš svět. Bylo jich mnoho, ovšem žádný nezpůsobil takové škody.

A co se nestalo. Internet byl najednou zaplaven poplašnými zprávami, mylnými informacemi a lidé začínali propadat panice. Celí vystrašení rabovali supermarkety, prali se o toaletní papír a snažili se pobrat co nejvíce těstovin a konzerv. I mí rodiče se nechali unést a teď se doma nemůžeme skoro ani hnout.

Zlomový bod nastal 12. března, kdy byl vyhlášen nouzový stav. Čtyři dny nato se až na výjimky uzavřely státní hranice. Nespočetně mnoho lidí se naprosto uzavřelo doma. Nechodili ven, jen na nákup (a to vskutku velký nákup), popřípadě vyvenčit psy nebo šli do práce. Přesto mi přišlo, že to někteří nepochopili - chození do parků či lesů bez roušek, ve velkých skupinách a v rozestupech, které rozhodně nebyly dvoumetrové, nebyl zas tak ojedinělý případ, jak se média domnívala. Já sama venku potkávala muže i ženy, kteří na nařízení vlády nedbali a nebyli schopní si alespoň zakrýt ústa a nos třeba šátkem nebo i obyčejnou rukou. Myslím, že takové chování je naprosto sebestředné a hloupé a přesně kvůli těmto jedincům, kterých není zrovna málo, nás COVID-19 na dlouhou dobu neopustí.

Problémy nastaly hlavně pro firmy nebo živnostníky. Spousta mých příbuzných muselo přerušit živnost, což je stálo dost času a hlavně s tím bylo mnoho papírování. Pracovní úřady byly neustále zaneprázdněné a měly otevřeno sice celý pracovní týden, ale jen od sedmi do devíti hodin, což je tuze krátká doba. Jakákoliv komunikace samozřejmě probíhala bezkontaktně, což znamená přes e-maily nebo poštu.

Ovšem nejtěžší to dle mého názoru mají studenti. Nejen devátáci, kteří ani nevědí pevný termín přijímacích zkoušek a byli ošizeni o jedno kolo nebo možnost odvolat se, nejen letošní maturanti, již se maturitě nevyhnou a nemohou se poradit s učiteli. Mám na mysli všechny, kteří chodí do školy. Učení není jednoduché a všechny děti nejsou schopné vzdělávat se samy. A přesně tady nastává kámen úrazu. Ano, existuje YouTube a i já sama jsem právě tam doháněla své nedostatky, ale ne vše tam lze dohledat a ne vždy je to vysvětleno tak, aby to žák pochopil. Nám studentům bylo odepřeno si o přestávce zajít za učitelem a nechat si znovu vysvětlit látku, která nám dělá problém. Je něco jiného konzultovat naživo a čekat třeba několik dní na odpověď, která nám navíc ještě ani nemusí být hned jasná.

Teď se ještě vrátím k přijímacím zkouškám. Většina rodičů zaplatila přípravné kurzy, aby zvýšili pravděpodobnost, že se jejich děti dostanou na vysněnou školu. Jenže s příchodem koronaviru a zákazu vycházení jen v nutných případech se logicky tato možnost "doučování" zrušila. Tento problém se pokusil vyřešit televizní kanál ČT1, který přišel s pořadem „Škola doma“. Nápad to není špatný, jenže zpracování trochu pokulhává. Učitelé, kteří se zapojili, občas mluvili nesrozumitelně nebo se na příliš dlouhou dobu zasekli u něčeho, co se na přijímačkách téměř neobjeví a potom už zbylo málo místa na to, co dělá hodně dětem problém a je to zcela zásadní. Já osobně jsem to po patnácti minutách vzdala a raději se to zkusila doučit sama, což jsem ostatně zvládla dřív, než ty nebohé děti, které tam donutili sedět ve

studiu. Nejspíš nám nezbyvá než doufat, že se dostatečně připravíme sami.

Ráda bych se vyjádřila i k vládě ČR. Oceňuji, že zareagovala poměrně rychle, narozdíl například od Anglie, kde ještě asi před měsícem nebyly povinné roušky, hranice se neuzavřely a měli v plánu dokonce nakazit 60% populace, aby jim zajistili “odolnost proti opakovanému nakažení”, nebo od Ameriky, kde si tamější prezident Donald Trump myslel, že nemoc bude kompletně vymýcena v dubnu a nebezpečí pro americkou populaci zůstává nízké.

Věc, kterou naší vládě ovšem musím vytknout, je zmatenost. Irituje mě, že do světa vpouští obrovský nával informací a poté je klidně další den, nebo i ten stejný den popře. Kupříkladu 24. dubna se na oficiálním Instagramu Dominika Feriho, poslance parlamentu, objevil příspěvek o tom, že 27. 4. se budou otevírat vysoké školy. Ještě ten den to tvrzení vyvrátil. Přitom mnoho vysokých škol už povoluje hlavně maturitním ročníkům příchod. Proto nerada koukám na zprávy a raději se za několik dní podívám na oficiální stránky vlády, kde je to povětšinou napsáno vcelku přehledně, stručně a jasně. Zkrátka, nejlepší by bylo, kdyby všechno hned zbrkle nevykřikovali a spíše to v klidu probrali a oznámili až po tom, co by to byla hotová věc.

Další věc, kterou vnímám jako velký nedostatek, je naprostá nesoběstačnost. Vláda odmítá české firmy, jež nabízí výrobu respirátorů a roušek, a místo toho nakupuje u zahraničních výrobců, a tím pádem zabraňuje tomu, aby ČR byla samostatná a schopná výroby vlastních ochranných pomůcek.

Ale abych pořád jenom nekritizovala, musím pochválit postoj, jaký zaujala velká část naší populace. Vznikly třeba různé skupiny lidí, kteří šijí roušky a za příznivou cenu je prodávají ostatním. Každý, kdo to trochu umí se šicím strojem, se snaží pomoci a ušít ze zbylých látek

doma za co nejkratší dobu co nejvíc roušek. Jsou tu i tací, kteří si v galanteriích za vlastní náklady nakoupili zbrusu nové látky a vyráběli roušky z toho. Padesát korun za kus se mi zdá až směšná cena za tolik dřiny a času.

Všichni víme, že věková skupina, co by se měla nejvíc obávat o své zdraví, je skupina těch se slabou imunitou. Tu mají zejména senioři. A proto mě těší, když vidím, kolik mladých lidí se snaží našim babičkám a dědečkům pomoci. Mezi kamarády mám známé, kteří jim téměř každý den chodí nakupovat, nebo jejich mazlíčka vezmou na procházku, a tím se zmenšuje riziko jejich nakažení.

Abych to shrnula - měli bychom COVID-19 brát vážně. Není to lehčí forma chřipky a nevymizí hned. Léčba zatím neexistuje a zemřelo již přes dvě stě tisíc lidí a to se nesmí brát na lehkou váhu. Ale přijde mi, že spousta lidí si pročítá pouze bulvární stránky s nepotvrzenými informacemi a poté do světa šíří zbytečnou paniku. Jsem si ovšem jistá, že pokud budeme všichni dodržovat povinnou karanténu, pečlivě si dezinfikovat ruce a obličej a hlavně zůstaneme pozitivní, za nějakou dobu se z toho dostaneme a na příští pandemii již budeme lépe připraveni.